

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרא

עש"ק פ' וישלח, ט"ו כסלו ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדובנו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

בן דודי הרה"ת ר' יוסף יצחק ע"ה

בן - יבלחט"א הרה"ח הרה"ת ר' שלמה שניאור זלמן

וזוגתו מרת שולע שפרה שיחיו

קייזען

נפטר בדמי ימיו, בן מ"ד שנה, ביום י"ב כסלו ה'תשנ"ט

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בן דודו

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו

שגלוב

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3

דבר מלכות

כבר נגמר ונשלמו כל הענינים גם מצד העולם / משיחת שי"פ וישלח החשניב

8

זמן הגאולה

מדובר ב"שעת חרום" ואין מקום לחשבונות / פ' השבוע והזמן הנכחי באור הגאולה

11

המעשה הוא העיקר

הידיעה שמוסיפה מרץ וחיות לכל יהודי בעבודתו בפועל / הוראות למעשה בפועל

13

יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

פרק שמיני / יומן מפורט מהנעשה והנשמע בבית חיינו 770 בשנת תשמ"ז

גליון זה מוקדש לזכות החתן הנכבד
 רודף צדקה וחסד, מנכ"ל רשת תנויות "כל טוב" בשכונת המלך - קראון הייטס,
 תומך בקביעות וביד נדיבה בהוצאת הקונטרס השבועי לאור
ר' יצחק (איציק) בן אבו וכלתו מרת **דבורה** שיחיו
 לרגל נישואיהם שיהיו בשעה טובה ומוצלחת
 ביום שני, אור לחג הגאולה י"ט כסלו, ה'תשס"ו

יה"ר שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור
 שבתורה - זוהי תורת החסידות, ויזכו להקים דור ישרים יבורך - בניס ובנות עוסקים
 בתורה ובמצוות, מתוך בריאות נכונה ופרנסה בהרחבה, ויזכו - בתוך כלל ישראל -
 לקבל פני כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלמה, "נאו" ממ"ש

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)
 דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

בהמשך למסופר במדור זה אודות משפט הספרים, הננו מביאים בזאת מיוחד של קטע מהוראות שקיבל
 אחד מהעוסקים בנושא מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בכת"ק, אודות הטענה שנשמעה במשפט כאילו
 מכתבו של אדמו"ר הריי"צ האומר שהספריי שייכת לאגודת חסידי חב"ד נכתב רק כלפי חוץ אף שלא התכוון לכך

אדמו"ר הריי"צ האומר שהספריי שייכת לאגודת חסידי חב"ד נכתב רק כלפי חוץ אף שלא התכוון לכך
 (אדמו"ר הריי"צ האומר שהספריי שייכת לאגודת חסידי חב"ד נכתב רק כלפי חוץ אף שלא התכוון לכך)
 (אדמו"ר הריי"צ האומר שהספריי שייכת לאגודת חסידי חב"ד נכתב רק כלפי חוץ אף שלא התכוון לכך)
 (אדמו"ר הריי"צ האומר שהספריי שייכת לאגודת חסידי חב"ד נכתב רק כלפי חוץ אף שלא התכוון לכך)

אדמו"ר הריי"צ האומר שהספריי שייכת לאגודת חסידי חב"ד נכתב רק כלפי חוץ אף שלא התכוון לכך
 (אדמו"ר הריי"צ האומר שהספריי שייכת לאגודת חסידי חב"ד נכתב רק כלפי חוץ אף שלא התכוון לכך)
 (אדמו"ר הריי"צ האומר שהספריי שייכת לאגודת חסידי חב"ד נכתב רק כלפי חוץ אף שלא התכוון לכך)
 (אדמו"ר הריי"צ האומר שהספריי שייכת לאגודת חסידי חב"ד נכתב רק כלפי חוץ אף שלא התכוון לכך)

פענוח הכתי"ק:
 כבכל אדמו"ר חב"ד - היסוד הראשון: ביטול היש (מתחיל - בעצמו) באמתית. היותו אדמו"ר ה"ז שליחותו נפשית ונעקבת,
 לנהלם ולעודדם בתומ"צ בכלל (מתחיל באמות ה', שמיות השו"ע וכו') ולהראותם דוגמת ח'י' בזה (עד כדי מסנ"פ בפועל) ופשיטא
 לשלול כל פעולה שיוכלו לטעות לפישה להיפך.
לאחת זה - באים היינו בתור פריטי, וגם בזה יסוד שלא לפגוע כלל בתפקידו הכללי והעקרי.
 הראוי העיקרית והשוללת כל הטענות שכנגד: מכ' [=מכתב] המוריש (רשמית) דשייך לאגו"ח.
 הקס"ד אולי כתב רק לפנים (היינו טפשות. והאומר כך: זהו חת"ש [=חילול השם] הכי גדול ועד כ"כ - שהאומר כך (במזיד) -
 צ"ל בדמ"ח ר"ל [=צריך להיות בחרם רחמנא-לצלח].
 בסגנון אחר (- ועיקרו): כל התעודות, רשמיות, מכתבים וכו' כותבים מפורש דשייך לאגו"ח - הטענות שכנגד הם דברים שבע"פ
 סתם.

בהתוועדות דיבר כ"ק אד"ש באריכות על הקטרוג שהי' על אדמו"ר הזקן (חסידים קישרו זאת לענין המשפט). מספרים שבהתוועדות זו יכלו לשמוע את הרבי בעצמו שר "דידן נצח".

אחרי השיחה השלישית נגש לכ"ק אד"ש הרב גרוסמן ממגדל העמק ביחד עם ראש העיר שאול עמור שביקש את ברכה לרפואה שלימה, כ"ק אד"ש: תהי' בריא, עכשיו אין זמן להיות חולה, צריך להיות בריא ושכל העיר תהי' בריאה. הנ"ל: תודה רבה רבי. כ"ק אד"ש: בפעם הבאה כשנתראה כבר יתווספו עוד כמה מגדלי אור בעיר שלך. הנ"ל: בעזרת השם. כ"ק אד"ש: השם בודאי עוזר אין כל ספק בדבר. הנ"ל: אנחנו שליחיו. כ"ק אד"ש: צריך לעשות כיס גדול לקבל ברכת השם ולהניח בכיס. הנ"ל: אמן. כ"ק אד"ש: בהצלחה רבה.

אח"כ נגש הרב שאר ישוב כהן - רבה של חיפה, כ"ק אד"ש אמר לו (בקיצור) מכיון שאומרים שנכח באסיפה (סודית בירושלים בשיתוף הרפורמים) שהיתה בשביל לשנות את ההלכה, שיכריזו כעת שההלכה אינה משתנית, והרי הוא כהן שכתוב שפתי כהן ילמדו דעת וכו'. אח"כ נגש הרב עלבערג ושוחח עם כ"ק אד"ש זמן רב.

אחר השיחה הרביעית נגש הרב לייזרזון מירושלים, כ"ק אד"ש דבר עמו בנוגע למורמונים שאם כולם היו מתאחדים בענין זה היה יותר טוב, ונתן עצות איך לפעול.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 12:40 לערך. לאחר כשעה נסע כ"ק אד"ש לביתו (כנראה שד"ר וייס היה אצל כ"ק אד"ש).

י"ק ג, תג, הַגְּזוּרָה כ"ק אד"ש נסע היום לאוהל וחזר כשעתיים אחרי השקיעה. מנחה וערבית התפללו בביהכ"נ למטה.

היום החל שלב שמיעת העדויות במשפט הספרים, שלב זה אמור להמשך 23 ימים. במשך ימים אלו אמרו אנ"ש והתמימים בכל בוקר ב-770 את כל התהלים בהתרגשות גדולה שהזכירה את ימי הסליחות.

כמעט בכל יום מימי המשפט נסע כ"ק אד"ש לאוהל. באותם ימים ראו אצל הרבי הנהגה מאוד רצינית.

בכל יום בשעה 8:00 בבוקר יצא אוטובוס מ-770 עם זקני אנ"ש והתמימים לאולם המשפט במנהטן. הי' זה מראה מרהיב לראות בכל יום ראשי ישיבות וזקני החסידים לצד פשוטי העם ממלאים את מסדרונות בית המשפט כשהם מתפללים או אומרים תהלים.

כל הנוכחים באולם בית המשפט נהגו באיפוק, במשמעת עצמית ובשקט נפלא, אף שמהלך המשפט ופרטיו נוגעים מאוד ללבם ולנפשם של כל החסידים. השופט אף הורה להסיר את המשמר המיוחד המופקד בד"כ על אירועים כאלה, ובכך נקט צעד בלתי שגרתי. גם העיתונאים ציינו תופעה זו בהתפעלות.

המזכיר רי"ל גרונר הודיע בימים אלו שכ"ק אד"ש לא עונה כעת תשובות אלא במקרים דחופים.

אחד מטעונות הצד השני היתה שאגודת חסידי חב"ד אינה פעילה עוד. הרבי הזכיר זאת בשחותיו הק, ובהתאם לכך אף הורה להדפיס ספר עם תמונות מכל הדלקות נרות החנוכה של בתי חב"ד ברחבי העולם. כך יראו שחב"ד פעילה עד היום.

בשבוע הבא נביא בעז"ה את תיאור מהלך המשפט.

כבר נגמרו ונשלמו כל העניינים גם מצד העולם

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה והכל מוכן לביאת המשיח • מזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה) (בלתי ידועה ומוכנת כלל)) אינו "עבודת הברורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הברורים), אלא, עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם • בימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש - היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ב"שולחן ערוך" לסעודת הנישואין, הסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר • קטעים משיחת ש"פ וישלח, ט"ז כסלו* ה'תשנ"ב - מוגה

א. [.] אף שמצד יעקב נגמרו ונשלמו כל עניני הברורים וכבר אז (כשוישלח יעקב) היתה יכולה וצריכה להיות הגאולה [שלכן שלח מלאכים לעשו להודיע שהגיע הזמן ד"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו", ו"ביקש לישב בשלוה" (כנ"ל**)]. מ"מ, לא בא ענין זה בפועל מצד (וב)העולם.

אבל, לאחרי "מעשינו ועבודתינו" דכל בני" במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחרי גילוי תורת החסידות ב"ט כסלו, שאז התחיל עיקר הענין ד"פוצו מעינותיך חוצה"¹, ומוסיף והולך ע"י רבותינו נשיאינו מדור לדור, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו

(1) ראה ספר השיחות תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

(* קביעות שנה זו - המו"ל.

(** ס"י בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 161 ואי"ך.

הופצו המעיינות חוצה בכל קצוי תבל - כבר נגמרו ונשלמו כל העניינים גם מצד (וב)העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

ומזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה) (בלתי ידועה ומוכנת כלל)) אינו "עבודת הברורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הברורים)², אלא, עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם.

(2) במכ"ש וק"ו מאופן עבודתו של יעקב לאחרי שחשב שעשו נתברר כבר, גם לאחרי ששבו המלאכים ואמרו שלא נתברר עדיין כלל - שלא עסק ב"עבודת הברורים" (לברר את עשו), אלא עסק ב"העלאת מ"נ להמשיך מ"ד דמקיף דתהו" ע"י המנחה (תו"א פרשתנו כד, רע"ד).

ב. ויש לומר, שהמעלה המיוחדת בדורנו זה מרומזת בהפטרה דפרשת וישלח – והי"ב בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש גו' וירשו הנגב את הר עשו כו' וגלות גו' עד צרפת גו' ירשו את ערי הנגב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו":

מהחידושים של (יוסף וההמשך ד)-"בית יוסף" שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ששמו הראשון יוסף), לגבי הדורות שלפנ"ז עד לדורו של רבינו הזקן ("בית יעקב"4) – שעל ידו נעשה הפצת המעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כמדינת צרפת, אשר, בזמנו של רבינו הזקן (וכן בזמנם של רבותינו נשיאינו שלאח"י) לא הי' גילוי בקביעות כ"כ הפצת תורת החסידות במדינת צרפת, להיותה תחתון למטה (ועד כדי כך שרבינו הזקן חשש לנצחונה של צרפת כו"5), ודוקא בדורנו זה, ע"י "בית יוסף", נעשה גילוי והפצת המעיינות גם במדינת צרפת, ביסוד שם ישיבת "תומכי תמימים" ע"ד כבליובאוויטש, ולכן, הגיע בפועל הזמן ש"ירשו את ערי הנגב", "יעלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

ויש להוסיף ולהעיר ע"ד הרמז:

"צרפת" בגימטריא שבע מאות ושבעים (770), השלימות דמספר שבע, כפי שכל א' כולל מעשר (שבעים), וכפי שכל א' כולל ממאה (שבע מאות), ושניהם יחד (שבע מאות ושבעים), וי"ל שזוהי מרומז שבהבירור דמדינת צרפת, נגמר ונשלם בירור העולם שנברא בשבעת ימי הבנין בכל הפרטים ופרטי

(3) עובדי א, יח ואילך.

(4) להעיר מהשייכות המיוחדת דרבינו הזקן ליעקב (ראה בארוכה מעייני הישועה (קה"ת תשמ"ח) ע' 101 ואילך).

(5) ראה ספר התולדות אדה"ז (קה"ת תשל"ז) ע' רנט (בהוצאת תשמ"ו – ח"ד ע' 1025) ואילך. וש"נ.

(6) ראה גם ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 570 ואילך.

פרטים.

ולהעיר, שהבירור ד"צרפת" שמספרו "770" נעשה ע"י (ה"להבה" שמאירה מ)-"בית יוסף", ועד לבית יוסף כפשוטו, הבית שבו בחר ועד שקנהו ובו חי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ומשם הולכת ונמשכת ("מוסיף והולך") העבודה ד"בית יוסף" – שמספרו (מספר הבית כפשוטו) "770".

ובעומק יותר – "צרפת" אותיות "פרצת", שבה מרומז שגילוי והפצת המעיינות הוא בצרפת – פריצת כל הגדרים, ולא רק באופן שמצד פריצת כל הגדרים דהמעיינות באים הם גם בתחתון שאין תחתון למטה ממנו, אלא יתירה מזה, שענין זה הוא גם מצד התחתון, כמודגש בכך ש"צרפת" אותיות "פרצת"8, ועי"י נעשה "פרצת"9 עליך פרץ"10, "זה משיח, שנאמר11 עלה הפורץ לפניו"12.

ג. ובדורנו זה גופא ניתוסף עוד יותר בכהנ"ל כש"קיימא סיהרא באשלמותא" דחודש כסלו בשנה זו:

ידוע ומפורסם הר"ת דשנה זו – הי' תהא שנת נפלאות בה", "בכל (מכל כל)13", היינו, שהשנה עצמה וכל הענינים שבה הם באופן

(7) ראה לקמן ח"ב ע' 472 ואילך.

(8) ובסגנון דלעיל – שהמקבל מתאחד עם המשפיע להיות כמותו, ע"ד "והי' אור הלבנה כאור החמה" (וראה לקמן הערה 10).

(9) וישב לח, כט.

(10) "פרץ על שם הלבנה בנפרצת לעתים ונבנית לעתים" (כנ"ל*) – וי"ל ש"נפרצת" (פירצה, מיעוט הלבנה) הוא גם מלשון פריצה, שבה מרומז שבמיעוט הלבנה (בחצוי השני של החודש) נכלל גם פריצת גדר הלבנה שמקבלת מן החמה להיות כמו החמה.

(11) מיכה ב, יג.

(12) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספפ"ה ובפרש"י.

(13) נוסח ברכת המזון, וראה ב"ב טז, סע"ב ואילך.

(* בהערה 87 בסה"ש שם ע' 163.

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק שמיני מתוך יומן מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"א, ט"ו כסלו: בצאתו לאוהל סימן כ"ק אד"ש להגברת השירה, והמשיך גם בתוך המכונית. היום החלו להגיע האורחים הראשונים ל-770 לרגל חג החגים י"ט כסלו, ואוירת החג כבר מורגשת בשערי ליובאוויטש שבליובאוויטש.

י"א, ט"ו כסלו: כשחזר אד"ש מהספרי' בזמן הדלקת נרות הי' ציבור גדול בחוץ וכ"ק אד"ש הגביר ועודד מאוד את השירה. כמובן שבכל הזדמנויות אלו הניגון הוא "דידן נצח".

י"א, ט"ו כסלו: כ"ק אד"ש נסע היום לאוהל. בצאתו סימן בחזקה להגברת השירה, והמשיך כן גם בישיבתו במכונית.

היום זה ערב יום תחלת המשפט ובבוקר נסעו מנין תמימים לאוהל לאמר שם כל התהילים.

הפתולוגיות יבולו לאוץ את הרבי בצואו שר "גיבן נצח"

י"א, חג, פתגם י"ט כסלו, ראש השנה לחסידינו: תפלת מנחה התפלל כ"ק אד"ש בביהכ"נ למטה, מפני ריבוי הקהל.

לאחרי התפלה נערכה בזאל למעלה אסיפה קצרה בהשתתפות התמימים בענין המשפט שמתחיל היום. האחראים ביקשו שילכו למשפט בסדר מסודר ע"פ הוראות הממונה, כל יום הולכים כ-80 בחורים או אנ"ש, ושיהי' שם שקט מוחלט וכו'.

בערב התקיימה התוועדות קודש של כ"ק אדמו"ר שליט"א בהשתתפות קהל עצום של למעלה מחמשת אלפים איש, והאזינו לה עוד עשרות אלפים במאות נקודות שידור בכל רחבי תבל (הועברה לאה"ק בשידור חי).

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות בימנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שיגאות מי יבין".

[ע"ד* תורת הבעש"ט הידועה⁵ בנוגע לתכלית שליחות וירידת הנשמה בגוף, שיכול להיות שנשמה תרד למטה וחיה שבעים-שמונים שנה כדי לעשות ליהודי טובה פעם אחת. זאת-אומרת, שהגם שהיהודי למד תורה וקיים כל המצוות, קלות וחמורות – יכול להיות שעיקר שליחות הנשמה שלו בגוף היא בכדי לעשות טובה ליהודי!]

וידעיה זו גופא מוסיפה יותר מרץ וחיות לכל יהודי בעבודתו בפועל:

לחזק כל פעולותיו במילוי שליחותו של הקב"ה בעולם לעשות "דירה בתחתונים", ע"י קיום התורה ומצוות, והפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה גם ליהודים אחרים, עד גם בנוגע להפצת שבע מצוות בני נח אצל אינם-יהודים⁶.

ולא רק באופן ד"ויצא" – לצאת בעצמו לעשות השליחות, אלא "וישלח" – לעשות (או לחזק) שגם אחרים יהיו (יותר חזק ויותר בגלוי) "שלוחים" של הקב"ה, ועד עם כחות ד"מלאכים ממש", כנ"ל**.

(משיחת ש"פ וישלח, י"ד כסלו התשמ"ח - ח, מונה, תרגום מאידית***)

5) "היום יום" ה אייר. אגרות-קודש אדמו"ר (6) ראה רמב"ם הל' מלכים ספ"ח. מהור"י צ"ח ע"י קעד. ע"י רצה. ח"ד ע"י תקכא. ועוד.

* קטע זה המובא באריחים – נשמט מהשיחה שנדפסה (בתרגום) בהתוודעות תשמ"ח ח"א ע"י 595. ** סעיף יי בהשיחה והעי 52 (סה"ש שם ע"י 144). *** התרגום דשיחה זו הוגה ותוקן מחדש על-ידינו.

המדור מוקדש לעילוי נשמת

ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

יח"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המדור הבא - יומן תשמ"ז - מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יח"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידו "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

של "נפלאות", "פלא" שלמעלה מנס¹⁴, ו"נפלאות" לשון רבים, ועד ל"נפלאות", נו"ן פלאות¹⁵, ולכל לראש והוא העיקר – "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁶ ("נפלאות" גם לגבי יצי"מ¹⁷).

ובשנה זו עצמה כבר "קיימא סיהרא באשלמותא" דחודש השלישי (שלימות של ג' חדשים, "בתלת זמני הוי חזקה"¹⁸), ועומדים בסמיכות ליום השלישי בחודש השלישי, מתן תורה דתורת החסידות¹⁹, התחלת הגילוי דתורתו של משיח, שאז יהיו הנישואין דהקב"ה וכנס"י באופן ש'והי' אור הלבנה כאור החמה".

[ולהעיר, שענין זה מודגש גם בכך ששנה זו היא שנה שלימה, שחשון וכסלו שניהם שלמים (גם חדשים שלמים בהמשך אחד), ושנה תמימה (תמימות יתירה²⁰), שניתוסף

- 14) ראה לקו"ש חט"ו ע' 368 הערה 16. וש"נ.
- 15) זח"א רסא, ב.
- 16) מיכה ז, טו.
- 17) ראה אוה"ת נ"ך עה"פ (ע' תפז). וש"נ.
- 18) ב"מ קו, רע"ב. וש"נ.

19) ובשנה זו מלאו תשעים שנה להכרזה שי"ט כסלו הוא ראש השנה לתורת החסידות (ט"ז כסלו תרס"ב – תשנ"ב), שאז ניתוסף "שטורעם" מיוחד בהפצת המעיינות חוצה ע"י "חיללי בית דוד" שלוחמים "מלחמת בית דוד" ומנצחים את אלה "אשר חרפו עקבות משיחך" (כדברי כ"ק אדנ"ע בהשיחה הידועה) – כפי שכבר נעשה בשלימות בסיומה של שנת הפ"ט שמסיימים מזמור פ"ט (בגימט' פדה) בתהלים באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן", ועתה נמצאים בשנת הצד"ק, הקשורה עם ביאת משיח צדקנו ובנין ביהמ"ק השלישי, כסיום וחותם מזמור צד"ק בפסוק "ויהי נועם גו' ומעשה ידינו כוננהו", שקאי על השראת השכינה בביהמ"ק השלישי (מדרש תהילים עה"פ), שזהו"ע הנישואין דהקב"ה וכנס"י, כדאיתא במדרש (שמור' פל"ג, ז) בנוגע להמשכן, ושלימותו בביהמ"ק השלישי (וראה לקמן בשוה"ג להערה 23).

20) כולל גם השלימות ד"שבע שבתות תמימות תהינה" כשהתחלת הספירה במוצאי שבת, תמימות כימי בראשית – שלימות משולשת (ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 12 ואילך. וש"נ).

בה חודש העיבור²¹ – דיש לומר, שבשנה שלימה (שלימות החדשים חשון וכסלו) מודגשת שלימות (חדשי) הלבנה (כפי שמקבלת מהחמה), ובשנה תמימה (הוספת חודש העיבור²²) מודגשת שלימות הלבנה שנעשית כמו החמה, כיון שע"י חודש העיבור משתווית שנת הלבנה לשנת החמה, מעין ודוגמת "והי' אור הלבנה כאור החמה".

ויש לקשר זה עם דרושי חתונה שאמרם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו²³ (שנדפסו מחדש ובתוספת ביאור כו"כ²⁴) – דרושים בתורת החסידות השייכים לחתונה – שבזה מודגשת ביותר השייכות לחתונה דכנס"י עם הקב"ה לימות המשיח, שאז יהי' עיקר ושלימות הגילוי ד"תורה חדשה מאתי תצא".

ומזה מובן שבימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש²⁵ – היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ("ישראל וקוב"ה כולא חד") ב"שולחן ערוך"²⁶ לסעודת הנישואין, הסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, שבסיומה "אומר לו (21) ערכין לא, א – במשנה.

(22) ובהדגשה יתירה בשייכות ל"ט כסלו, ראש השנה לתורת החסידות – שבו מתחילים ללמוד שיעורי התניא (כפי שנחלק לימי השנה) לפי החלוקה דשנה מעוברת.

(23) בהחתונה ד"בית יוסף" בשנת תרפ"ט*.
 (24) ביום א' פ' וישב, טו"ב כסלו – נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל אחד ואחת שיחיו "קונטרס דרושי חתונה", בצירוף שתי שטרות של דולר לצדקה (המו"ל).
 (25) כלומר לא זו בלבד שנשלמה העבודה וצריכים לפעול הגילוי בעולם (כנ"ל ס"א), אלא יתירה מזה, שישנו כבר בפועל ובגלוי, וצריכים רק לפתוח את העיניים, כי מכבר "נתן לכם" עיניים לראות".

(26) ובפרט לאחרי שלימות העבודה בכל הדורות בקיום ה"שולחן-ערוך" (דה"בית יוסף") עם ה"מפה" שעל ה"שולחן-ערוך" (הגהות הרמ"א על השו"ע דהב"י) – כידוע הרמז במ"ש "ובני ישראל יוצאים ביד

* להעיר מהשייכות דשנת תרפ"ט ל"פרצת" - שהשלימות דחט" - (שכל א' מהתשעה כולו מעשר) היא צ', ד"ל שבזה מרומז שבשנת הצד"ק נעשית שלימות הנישואין, שהו"ע ענין הנישואין דכנס"י עם הקב"ה.

(הקב"ה) לודד (דוד מלכא משיחא) טול (כוס של ברכה) וברך, אומר להן, אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר²⁷ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא²⁸.

ד. והמעשה הוא העיקר²⁹:

בבואנו מערב שבת שבו קיימא סיהרא דחודש כסלו באשלמותא, והמשכו ביום הש"ק ומוצאי ש"ק (יום ראשון) (שנקרא יום אחד, ש"הי' הקב"ה יחיד בעולמו³⁰), טו"ב (כסלו), ג' ימים רצופים שיש בהם מעלה (קדושה) מיוחדת, והמשכם בח"י, ערב י"ט כסלו, ועאכו"כ בימי הגאולה י"ט וכ"ף כסלו, והמשכם בימים שלאח"ז עד לימי חנוכה – יש לערוך התוועדות חסידותיות³¹ ("חסידישע פארבריינגענישן") בכל מקום ומקום, בכל מדינה, בכל עיר ובכל שכונה כו', ולא רק התוועדות גדולות במקומות מרכזיים ועיקריים, אלא בכל מקום ומקום כפשוטו, כולל גם שבכל מקום פרטי תהי' התוועדות באופן של "עיקר" (ולא באופן שמקום פלוני הוא "עיקר", משפיע, ומקום פלוני הוא "טפל", מקבל), ולא זו בלבד שאין זה גורע בה"עיקר" שבמקום שני, אלא אדרבה, שע"ז

רמה, שרומז על הרמ"א, שלאורו הולכים כל בני"י עד סוף כל הדורות, וע"ז יוצאים מהגלות אל הגאולה.

27 תהלים קטז, יג.

28 פסחים קיט, ב.

29 אבות פ"א מ"ז.

30 ב"ר פ"ג, ת. פרי"י בראשית א, ה.

31 להעיר מפתגם בעל הגאולה ע"ד גודל הפעולה התוועדות חסידית יותר מפעולתו של מלאך מיכאל

(* כולל גם אחינו בני"י הספרדים - כפי שמצינו בנר חנוכה שגם הספרדים (שבדרך כלל נוהגים כחב"י) נוהגים כהרמ"א, וכן לאי"ך, שהאשכנזים נוהגים כספרדים, כמזכיר בפסק הרמ"א כדעת הרמב"ם ולא כדעת התוספות (ראה ט"ז א"ח ר"ט תרעא). - ולהעיר גם מהפסטר פרשת וישלח: "גלות גוי צרפת (אשכנז) וגלות ירושלים אשר בספרד ירשו את ערי הגלב, החיבור והאיחוד דאשכנזים וספרדים בבירור וירושת אדום, ששייך לתוכן הענין דהדלקת נרות חנוכה "על פתח ביתו מבחוי"ך, כדי להאיר את החושך (משתשקע החומה), "עד לכליא רגלא דתרומדא".

ניתוסף יותר בשאר המקומות, בבחינת "קנאת סופרים תרבה חכמה"³², ועד שכולם נעשים בבחינת "עיקר", ועד ל"עיקר שבעיקר" – שאינו צריך לקבל השפעה ממקום מרכזי ועיקרי, כיון שנעשה בעצמו כמו המקום המרכזי והעיקרי, ע"ד ובדוגמת שלימות הלבנה שהיא (לא רק בבחי' מקבל, אלא) כמו החמה.

וכדאי ונכון שכאו"א יערוך התוועדות (ומה טוב - ג' התוועדות³³, "בתלת זימני הוי חזקה") – עם עצמו (בכל עשר כחות נפשו³⁴), עם בני ביתו, עם חבריו וידידיו וכיו"ב – כדי להדגיש עוד יותר שכאו"א הוא גם משפיע (ע"ד שלימות הלבנה שנעשית כמו החמה), וכמ"ש³⁵ (בשייכות להגאולה) "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם".

ובהתוועדות אלו יעוררו ויתעוררו³⁶ ("איש את רעהו יעזורו"³⁷) להוסיף בג' הקוין דתורה עבודה וגמ"ח, כדרשת חז"ל³⁸ על הפסוק "פדה בשלום נפשי", "כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הציבור מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני כו'", ועוד והוא העיקר, לא רק "כאילו פדאני לי ולבני", אלא "פדאני לי ולבני" בפועל ובגלוי.

(אג"ק שלו ח"ג ע' תיג. וש"נ).

32 ב"ב כא, סע"א. כב, רע"א. וראה אוה"ת ויצא ריח, ב ואילך.

33 אחת בעצמו ושתיים ע"י שלוחיו, או שמשלתף בעצמו בשלשתן כיון שנערכות בזמנים שונים – בליל י"ט כסלו, ביום י"ט כסלו, ובפרט קרוב לסימום ובאופן שיומשך גם בליל כ' כסלו (כנ"ל*).

34 ראה "התמים" ח"ב ס"ע מה ואילך. לקו"ש ח"ב ע' 497 ואילך.

35 מלאכי בסופו.

36 ובלשון הרב הוא בעל הגאולה: "זה היום . . אשר בו . . יתעוררו אלפי לבבות בישראל לתשובה ועבודה שבלב כו'" (לקו"ד ח"א יט, ב).

37 ישע"י מא, ו.

38 ברכות ת, רע"א.

(* הערה 65 בסה"ש שם ע' 161.

הידיעה שמוסיפה מרץ וחיות לכל יהודי בעבודתו בפועל

. . כשם שבמלאכת הבריאה, הרי ע"י פעולה "קטנה" (הורדת הקורנס) נשלמה כל מלאכת הבריאה ("יכל גו' מלאכתו"), ומזה נכנסו מיד ל"וישבות ביום השביעי"¹,

עד"ז הוא גם אצל בני"י, שכל יהודי הוא שלוחו של הקב"ה וכמותו דהמשלח (כנ"ל בארוכה*), דגם כשמדובר אודות פעולה טובה אחת ויחידה, ואפילו כשהמדובר הוא בפעולה הכי קטנה שהיא לא יותר מ"כחוט השערה" – צריך הוא לדעת, שיכול להיות, שפעולה זו היא ה"מכה בפטיש", או יותר "קרוב" – "הורדת הפטיש", שעל ידה נשלמת כל העבודה דזמן הגלות, ומיד (אחרי הפעולה) נכנסים ל"יום שכולו שבת ומנוחה"². וכהפס"ד ברמב"ם³: "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

עפ"ז יש לנו גם הסברה על כך שמרעישים ללא הרף ("מ'האלט אין איין שטורעמען") שיהודי צריך "לרדוף" ("דארף זיך יאגן") להוסיף עוד פעולה עוד פעולה בתומ"צ, הפצת היהדות והמעיינות חוצה, ובפרט בשנה זו – בעניני "הקהל" ו"תשמח" (שמחה), כי ע"ז אפשר להביא את משיח צדקנו ברגע א' קודם**.

דלכאורה: בני"י הרי מחכים למשיח כבר אלפי שנים⁴, וכבר עשו ריבוי תורה ומצוות במשך כל הדורות?!

וע"פ הנ"ל הרי זה מובן: מכיון שמדובר אודות מילוי והשלמת שליחותו של הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתחתונים – הרי הקב"ה אינו מוגבל האם זה יהי' ע"י פעולה קטנה או גדולה, ע"י גדול שבגדולים או קטן שבקטנים – הרי יתכן, שפעולה קטנה זו ע"י ילד קטן תהי' ה"מכה בפטיש" שתביא את הגאולה!

3) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

4) כמבואר בפרשתנו בנוגע ליעקב ובפשוטו של מקרא – פרי"י (לג, יד בסופו).

* סעי' ג-ח בשיחה (ס"ה"ש תשמ"ח ח"א ע"י 139 ואילך). (** בהנחה בלתי מוגה נכתב כאן: ועדי"ז בנוגע לדיבור אודות ביאת המשיח – דלכאורה, הדיבור בכל החיות והלהט כו' שמש"ח צדקנו בא תיכף ומיד ממש, הוי"ע של "וויילדקייט" [= פראות], שהרי, כבר נאמרו דברים אלו ריבוי פעמים, ואעפ"כ לא זו מאומה (לכאורה), ומה מקום להמשיך ולדבר בזה בכל החיות והלהט כו', שבת לאחרי שבת?!

אם רוצים בכל זאת לדבר על משיח צדקנו – לא צריכים לצעוק... אלא יכולים לדבר בנחת ובמתינות, להפטר בניגון חרישי, ולכל היותר למחוא כפיים. ואם הוא מחמיר ומהדר כו' – ימחה כפיו באופן דאחורים כנגד אחורים – אבוי ל"מחיאית כפיים" שכזו, אבוי ל"מכה בפטיש" שכזה, ואבוי ל"חומרה" ו"יהידור" (ו"ידיעת ההלכה") כאלו... והמענה לה – שהיא הנותנת: מכיון שלאחרי ריבוי הדיבורים והפעולות כו' עדיין לא בא משיח צדקנו, הרי, אין ברירה אחרת אלא להתנהג באופן של "וויילדקייט", עיי"פ שו"ע, כמובן, אבל, באופן שלמעלה מסדר מסודר כו'.

אם רוצים בכל זאת לדבר על משיח צדקנו – לא

– כך גם בדור דעקבתא דמשיחא ביחוד⁵, כמובא גם בכתבי האריז"ל⁶ שבדור דעקבתא דמשיחא יהיו "נשותיהם מושלות עליהם", היינו שיצייתו לנשותיהן, רק צריכים לפעול אצל הנשים שלא יבקשו דברים של מה בכך, ענינים טפלים ומותרות – אלא יבקשו את הדברים שצריכים לבקש.

וכפי שה' במתן תורה, שהנשים הכריחו (את האנשים) לקבל את התורה (עי"ז שלא השתתפו בחטא העגל⁷ שהוא ההיפך דמ"ת⁸), וקדמו להשתתף בנדבת המשכן⁹, ועוד ועיקר – שייכותן המיוחדת להליכה אח"כ לארץ ישראל בגאולה¹⁰ ע"י משה רבינו – גואל ראשון¹¹, וכמובא בגמ' ובמדרש¹² שדוקא הנשים חיבבו את הארץ כהסיפור דבנות צלפחד¹³, שזהו ההיפך מעצת המרגלים,

יה"ר שכך יהי' גם עם הנשים שבדור זה, שישכחו מכל עניני המותרות ויתבעו מבעליהן¹⁴: ראשית – ללכת ולקבל את התורה על-מנת ללמוד ולשמור ולעשות, ושנית – אפי' כאשר נמצאים עדיין במדבר, בחוץ לארץ, להעמיד שם בגלות את המשכן לו ית', ושימסרו לצורך כך את הזהב, כסף ונחושת עם כל שלש עשרה או חמש עשרה הדברים¹⁵ שמונה שם בפרשה¹⁶,

ועי"ז גופא הן יפעלו אח"כ בגלוי שיוכלו לילך בקרוב קוממיות לארצנו, בביאת משיח צדקנו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן אני מאמין.

(תרגום חפשי ומעובד משיחת י"ט כסלו ה'תשכ"ב – בלתי מוגה)

5) שהוא גלגול של הדור שיצא ממצרים (כתבי האריז"ל שער הגלגולים הקדמה כ. לקוטי תורה וספר הליקוטים שמות ג, ד).	צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים.
6) ספר הליקוטים שמות ג, ד.	11) שהוא גואל אחרון (ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנ"ג, א. וראה לקו"ש ח"א ע' 8 ואילך. ושי"צ).
7) שהנשים לא רצו ליתן ולא נתנו זהבם לעשית העגל (פרדר"א פמ"ה. ועוד). וראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 299 הע' 11.	12) ספרי פנחס כז, א. וראה גם במדבר שם. ועוד.
8) "ומיחו בבעליהם" (במדב"ר פכ"א, י).	13) פינחס כז, א-ד. וראה פרש"י שם כו, סד: "על הנשים לא נגזרה גזירת המרגלים לפי שהן היו מחבבות את הארץ".
9) ויקהל לה, כו. וראה סה"ש שם הע' 13.	14) ראה גם לקו"ש שבהערה 18.
10) שאמרו חז"ל (סוטה יא, ריש ע"ב) "בשכר נשים	15) ראה לקו"ש שם ע' 902 ובהנמסר שם.
	16) ר"פ תרומה.

צילום הכתי"ק שבעמוד I 5 מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כתי"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ובפשטות – שתיכף ומיד ממש (בהמשכה של התוועדות זו, עוד לפני תפלת המנחה) מתקיימת בקשת יעקב (בשם ועבור ובשליחות כביכול דכאו"א מישראל) "לישב בשלוה" (שקורין במנחה) **בפועל ובגלוי** (כיון שכבר לפני² נתקיים היעוד "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"), ונתקיים "אך צדיקים גו' ישבו ישרים את

פניך"³⁹, בביהמ"ק השלישי, ושם תערך ההתוועדות הגדולה דחנוכת ביהמ"ק השלישי במעמד כל בניי ("כל יושבי' עלי"⁴⁰), עוד לפני ימי חנוכה, ובימי חנוכה יתוסף עוד יותר ("מוסיף והולך") בשלימות הגאולה באופן ד"לכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון"⁴¹.

39) תהלים קמ, יד.

40) ערכין לב, סע"ב.

41) תהלים פד, ח.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת **פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולעילוי נשמת מרת **חשא' ב"ר נטע אורי ע"ה** ובעלה ר' **יוסף ארי לייב ב"ר משה באר ע"ה**

ולע"נ ר' **מאיר ב"ר צבי ע"ה שניאל**

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת **ח'י' רחל בת שפירנצא שניאל**

ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

בי"ה

קונטרס "יחי המלך" – השיחות שיפקחו לך את העיניים

שקל 1 לשבוע!

לרגל הופעת גליון ה-600, יוצאת מערכת הקונטרס

במבצע מנויים חסר תקדים במסגרתו יחולקו 60

מנויים שנתיים לקבלת הקונטרס באמצעות הדואר

באה"ק במחיר סמלי של שקל אחד לשבוע בלבד

המנויים יחולקו ל-60 המתקשרים הראשונים לטל

050-6000770 / 04-8715770

המנוי לגליון אחד בלבד. המעונינים בכמות גדולה יותר יתבקשו לשלם

את דמי המשלוח בלבד. פרטים נוספים בטלפונים הנ"ל

מדובר ב"שעת חרום" ואין מקום לחשבונות

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

"ויקח מן הבא בידו" (פרשתנו לב, יד)

כאשר - רחמנא ליצלן - בוורת שריפה, רואים בטבע האדם שהוא אינו נעמד להציל את חפציו באופן מסודר - אשר בתחילה מחפש במגירה שבה מונח דבר יקר ולאחמ"כ הולך למגירה שני' שבה נמצא דבר שאינו יקר כ"כ (כמו הקודם) אך גם הוא חשוב - אלא הקב"ה הטביע בטבע בני אדם שכאשר בוורת שריפה אזי מיד "ויקח מן הבא בידו" ו"מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה"¹.

[והנמשל:] גם כאשר אפשר לערוך חשבונות - חשבונות שאינם אמיתיים או אפילו חשבון צדק אמיתי - שבשנים כתיקונם ה' צריך להיות סדר שונה, הרי זה לא נוגע ל"שעת חרום", שעה בה הקב"ה שורף את שיירי הגלות האחרונים, ורוצה שיהיו ראויים ל"ואתם תלוקטו לאחד אחד בית ישראל"² וכפירוש רש"י³ שהקב"ה אוחז ביד כ"א ומוציאו מהגלות.

אמנם, גם מצד היהודי צריכה להיות איזו הכנה, "ויקח מן הבא בידו", ועל כך אומרים שהגיע כבר הזמן לקדש את שמו של הקב"ה באופן שגם אינם-יהודים יראו זאת, על-ידי שהיהודי יהי' יהודי באהליך ויהודי בצאתך, עם "גאון יעקב" ועם כל התוקף בנוגע לשמו, לבושו ולשונו, וכל הענינים שבזכותם יצאו בני ישראל מגלות מצרים⁴, "כימי צאתך מארץ מצרים"⁵,

ובודאי שניתן הכח לבצע זאת בשלימות, וכאמור לעיל - בשמחה ובטוב לבב,

וזה גם ירז, יקדים וימהר את קיום העיוד ד"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". (תרגום חפשי משיחת י"ט כסלו ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(1) ראה מכילתא (ורש"י) בא יב, יז. וראה אנציק' תלמודית ע' אין מעבירין על המצות. וש"נ. בלקו"ש חל"א ע' 230).

(2) ישע"י כז, יב.

(3) נצבים ל, ג.

אצל בעלי-תשובה הסדר הוא "צועק ונענה מיד"

כללות העבודה דזמן הגלות היא - עבודת התשובה:

סיבת הגלות היא - "מפני חטאינו גלינו מארצנו", כפי שאומר כאו"א מישראל בעמדו בתפלה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה!

[. .] ומכיון שזהו מצב שישנה שייכות לענין ד"חטאינו", הרי מובן, שהעבודה במצב כזה היא - עבודת התשובה.

והנה, אצל בעלי-תשובה הסדר הוא - "צועק ונענה מיד"¹, ויתירה מזה: "טרם יקראו ואני אענה"².

ועפ"ז: מכיון שכל יהודי אומר בתפלתו "כי לישועתך קיונו כל היום", ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ובלשון הידוע: "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח . . אחכה לו בכל יום שיבוא".

- ובפרט ע"פ המבואר במדרש תהלים³ הידוע (והובא גם בפירוש הרד"ק⁴) אודות ההכרח והנחיצות שבנ"י יבקשו על הגאולה ובנין ביהמ"ק (כפי שכבר נדפסו ונתפרסמו הדברים)⁵, והרי דבר ברור הוא שכל יהודי רוצה לקיים את ציווי חז"ל, ובפרט "א געשמאקער ציווי" [= ציווי נעים] אודות הגאולה ובנין ביהמ"ק -

טוענים יהודים ועושים "געוואלד": היתכן שמשיח צדקנו עדיין לא בא?! "עבר⁶ קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו"...

ופשוט, שאין הכוונה לבוא ב"טענות" למישהו, עאכו"כ להקב"ה!

הכוונה היא, איפוא, "טאפאָרו-דא-פלאַחו"⁷ (הגרזן על העץ, מעשה בפועל), "מ'מאנט תכלית" ... [= תובעים "תכלית" וה"תכלית" היא - שמשיח צדקנו יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, בעגלא דידן ממש, בשעתא חדא וברגעא חדא, "ארו עם ענני שמיא"⁸, "אחישנה"⁹ ב"אחישנה".

(משיחת י"ט כסלו ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(1) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ז.

(2) ישע"י סה, כד.

(3) מזמור יז (בהוצאת באבער - ע' סד).

(4) סוף שמואל ב'.

(5) ראה שיחת ליל ז' מרחשון סל"א - נדפסה ב"יחי המלך" גליון תקמא ע' 3 ואילך.

(6) ירמ"י ח, כ.

(7) סה"ש ה'ש"ת ע' 105. תש"ב ע' 87. תש"ד ע' 104.

(8) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.

(9) ישע"י ס, כב. וראה סנהדרין שם.

כך גם יהי' עם הנשים שבדורנו

רואים בפועל, שכשם שבדור דמתן-תורה בזמן ש"ה' עוז לעמו יתן"¹, הרי היתה ההתחלה "כה תאמר לבית יעקב"² "אלו הנשים"³, וכמבואר במדרש שכל קיום התורה ה' תלוי בזה⁴

(1) תהלים כט, יא. ובפרש"י: ורבתינו דרשוהו

(2) זבחים קטז, א) במתן תורה כו'.

(3) מכילתא (ופרש"י) שם.

(4) שמו"ד פכ"ח, ב. וראה גם לקו"ש ח"ב ע' 528 ואילך. ועוד.

(5) יתרו יט, ג.